

BÀI THƠ KHÔNG GỞI

Cẩm Lệ

Viết câu thơ cho em
Anh mượn lời của sóng
Một đêm trăng nửa vành tròn khuyết
Vũng Tàu rả rích một cơn mưa

Và anh nghĩ
Tâm hồn anh kỳ diệu dường nào
Bên sóng biển ngàn năm đầu tên tuổi ?
Nơi ấy con còng không
Nâng niu một chiếc bông hồng
Nở trong sương đêm
Trăng vàng hát ngược anh vào đêm
Xuống biển
Gió đổi chiều nổi lên
Vũng Tàu âm thanh nghe quen
Bạn bè nghe quen
Trời đất nghe quen
Và biển
cũng rì rầm cơn sóng như nhau

Anh là khách vẫn vợ
Con sóng dịu dàng
Vàng trăng nhẹ không
Trên bàn tay mịn êm
Cát mềm dưới chân anh
Như nhung như lụa
Nhưng đau
Trong thế giới rì rầm của thơ của nhạc

Chiều Vỹng Tàu mưa
Anh sẽ gặp em
Bằng giấc mơ trên biển
Nơi gió đi về với trăng
Nơi sóng biển vây quanh
Nơi có con còng cõng cát
Trong cơn mơ anh ngược mắt nhìn trời
Gợi lời tự tình cùng trời đất
Rằng anh đi tìm em
suốt cuộc bể dâu.